

Bergen d. 22. Mai 1868.

Min kjære Eduard,

Da Du sagde i Dit sidste Brev at Du taallte spee et forlad. Njokombatten den 1. Mai, ved er det vel næppe værd at jeg indvilliget med at skrive indtil jeg igjen hører fra dig, iderovet jeg nok stand. Ville at vide hvordan Du indvilliget dig med en Prage. Du har jo endel Maaned. i Baalder desude, saaledes vil jeg ikke sende Dig noget til Njokombatten, men ind dig gfore. Brug af dem, og lade mig vide hvorfor det er du haavt, jeg har da indvilliget en lignende. Men i Sparobatten har jeg dig, og haavd undgaet at de pass. Ht. hvor Skal side Baalder om live. Mithing jeg sender dig. N: Har nu faet fuldt Navnet som Navnet Moses, idag er det 10. Spaders Navnet i Myggen. N: flyttede til Sandaa for alle forrige Læredag, men haavde det alle mit godt den første Nge, hvorin med det igaa er aldeles deilig. Riges Indgaaer, samt Oscar og Carsten var der ogsaa. Hente. Pius har nu faet det travelt hos den anden Vatter, den hore. Drømming den Dottedage, ofte midtten med en Vatter, ofte en temmelig haard Dyd. Men er en

Wohl so recht, wenn inidertid er der
dog nogle sine Klumper med Barm,
der ei vil tage for sig af hoved. Medden
har at byde det. - Jeg har ikke man-
ge. Nylheden at berette Dig, men jeg
vil sige at fremføre dem jeg har.
Magnus Menn, gaar tilbage fra Gaa-
land; han har Ordre fra. Han skænkter
et smøtte Skaffe Mand. Dit og Ely-
batts Billeder, de sune ædelic. Det hase
alle vor Børn. Han har skrevet et
Får Gang, til mig herom til forn, du
mod derfor endelig sende mig nogle
Lindes. Magnus var Nefen til to
Dage, Sonden, eller rettere i Gysenwin,
thi han hode hos Procto, der var
med ham i Collystalstadet af.
Du vil blive meget forbauset, ja
maalkes vil det endog nyt. Dig-
maar jeg fortælle Dig at Duibgarde
Moth Mammoral Uafel Ege har maat,
til soe tidlig forlade sine Værdi.
Han døde f. Søndags ett. Dag i den
i Hamburg, efter 34 Døgnes Kæftig
Kæmpestande. Det var et Meget
Stød for Forældrene; de havde Om-
dagen haat Drenge fra ham, der smøtte
hans lykkelige Anstændig til Ham-
burg, sandt at han haalude et faallem-
saftalsu der, da der. Tirsdag Aften alle
Søndag. Morgen midt i. Pelagran der
meldte at han var betæntlig syg.
Faderen bestuttede ødeligtlystlig at reis-
ne til ham, men alle de om. Efte smiddag
Men det andet Pelagran der meldte
hans Død. Jeg følte, ret meget for
Forældrene, det var jo deres eneste

Son; de skal umiddelbart tage det me-
get forsværgt, jeg har ikke set no-
gen af dem siden. Carl Rosend er
meget syg; længe Tid, men det gaar
over til Singsketandelen. Jeg ønsker nu
indeelig at man maatte henvende sig igen
da. Men, vilde Monnen at se om man
saa godgjørende som man er, og de blandede
Fante Plaan er mindet; med hvad man
man var det moglest mildt. - Jeg bliver
fortælle idag at der er en Fys der i an-
dres omstændig paa alle Landstade med
Buen, saaledes har man nu været her
Amden paa Færingsvejstid og stødte Sø-
stros med mere. Forleden, Næt var man paa
Dauvgaard, hvor den ene Finckens Jambes
opholdes sig alene med en sig. Denne
haardt glømt at lulle Gadedøren, og beundret
Fys spudsosede da igennem alle Næseborer
indtil man naaede Finckensens Søveserole
hans haardt. Markte paa, og troede ligesom
en Sengen for at avelde sig og om man
saa, men denne hans. Næseborer had gjor-
de at hun gav sig ud at stjerne paa sig.
hvar paa hun tog at stjerne; man haardt
vært iført med halvede Stornede, men
haardt lei faast den op, og afstod en
Dielt i den. Jeg haardt. Man er Monnen
saa længe som det sandes. Thi da Sengen
loves nedenunder den, haardt man altfor
god Anledning til at forsøge sig den.
Saadant og saa godt anse paa, og at
hvidt og Dotted gjor saa. Katedrales
næppe. Jeg kan lide dig fra de to sto-
re Fjerner. Jeg giver dem et Bred for dig
omkring til det Morgen. De har en faber
en smagtig stor Stavn til Solshab, den
ultrabret Cantons. Man fra hvem en
og saa fik to Buder og en Hæg for Son

møder, men der sidde Mr. Bjarne vider
ei finde sig i Landdaas Lære, og flør
bort fra og altende den anden. Men
uden at vi har kunnat oppspringe her
den ei blest af. Det er nokka mer-
samt at have sliet. Men der deslige.
Jeg ønsker saa meget at kunne faa det
Nogenlunde post i Hæsen til Omtal
Herman Roussos op, men jeg fegget
det ei vil lykkes mig, da det ei styf
meget Utroind at skaffe bort til at tænke
at det kan ske det første Aar.

Det er nu Tirsdag den 23de, og saa snart
at jeg næsten ikke kan faa Sinnen at
lære, jeg er ganske klaget af Nerven.
Jeg er glad for at jeg kan se dem opover.
Her alles Men jeg at smalle. Vi har
idag haft Peter og Benedikt, men
Mennesker hjem næste Tirsdag. Sine vil
siddig blise af med hende, men til Peter
synes vi ikke maatte hjem. Sine besigt
og pro Landdaas Lære kan, rimeligens
i August. Benedikt har vil meget
omkring dem, saaledes har hun op
saa snart til dygtige pro Stordet,
hvor hun traf pro gamle Sant Høgen.
der har sandt omstilling til. Noe kan
at besigt, hende, men jeg tror ikke hun
indlader sig der pro. Edward Piss,
den Stakkof har haft en stor Skuffelse.
Han var nemlig aldeles vis pro at faa
en Arvottelse i Tromsø, og tænkte alle
de pro Bryllup til Høsten, men har
desværre gaet Glip af denne Pro.
Hans Voldstad vil bli meget bidd,
net, da hun atter sin Fædelige saa lidt,
at intet andet Sted er sau denne for
hende. —